

ת"פ (חיפה) 42361-06-25 - מדינת ישראל נ' שחר שלום אברהם בשארי

ת"פ (חיפה) 42361-06-25 - מדינת ישראל נ' שחר שלום אברהם בשארי שלום חיפה
ת"פ (חיפה) 42361-06-25
מדינת ישראל

נגד

שחר שלום אברהם בשארי (עציר)

בית משפט השלום בחיפה

[07.07.2025]

כבוד השופטת מריה פיקוס בוגדאנוב

גזר דין

הנאשם הודה בעובדות כתב האישום והורשע בעבירה של תקיפה לשם גניבה בניגוד לסעיף 381(א)(2) לחוק העונשין תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין") ועבירה של גניבה בניגוד לסעיף 384 לחוק העונשין. עובדות כתב האישום בתמצית:

בין הנאשם לבין המתלונן יליד 1952 אין הכרות מוקדמת.

בתאריך 13.6.25 בשעה 15:00 או סמוך לכך, חנה המתלונן את רכבו (להלן: "הרכב") ברחוב ברזילי בחיפה (להלן: "המקום"). בעוד המתלונן יצא מהרכב וללא כל התגרות מוקדמת מצדו, דחף אותו הנאשם לתוך הרכב, קרע באמצעות ידו את כיס המכנס השמאלי של המתלונן, הכניס את ידו לכיס וחיטט בתכולתו.

הנאשם נטל מכיסו של המתלונן כסף מזומן בסך 700 ₪ (להלן: "הרכוש"), בעוד המתלונן מתגונן באמצעות ידיו ומנסה למנוע מהנאשם ליטול את הרכוש. בהמשך, הצליח הנאשם למשוך בכוח מידו של המתלונן את הרכוש וברח מהמקום כשהרכוש באמתחתו.

משהזעיק המתלונן שוטרים למקום ובחיפוש שנערך כדין בכליו, נמצא הנאשם כשהרכוש הגנוב על גופו. ראיות לעונש:

המאשימה הגישה רישום פלילי של הנאשם הכולל 17 הרשעות קודמות בעבירות אלימות ורכוש, אשר בגין חלקם ריצה מאסרים ממושכים מאחורי סורג ובריח.

עוד הוגשו כתב אישום, הכרעת דין וגזר דין שניתן בת"פ 54659-11-21 בו, בין היתר, חודש מאסר על תנאי שהוטל על הנאשם בתיקו הקודם למשך שנתיים והוא בר הפעלה בתיק שבפניי (טע/4). טיעוני הצדדים:

המאשימה טענה בטיעוניה בכתב (טע/2) ובעל פה, כי הערך החברתי המוגן שנפגע ממעשי הנאשם הוא פגיעה בשלמות הגוף, קניינו ובטחונו של אדם במרחב הציבורי, בריאותו ושלווה. המאשימה טענה כי הפגיעה בערכים המוגנים היא גבוהה, מאחר והנאשם תקף את המתלונן באופן שקרע את כיס מכנסיו, הכניס ידו לכיסו וחיסט בתכולתו, תוך שהמתלונן מנסה להתגונן באמצעות ידי וזרועותיו ממנו את נטילת הרכוש. המאשימה הפנתה לפסיקה וביקשה לקבוע כי מתחם העונש ההולם נע בין 8 ל-16 חודשי מאסר בפועל. המאשימה טענה כי אמנם הנאשם הודה וחסך זמן שיפוטי אך מאידך, יש לחובתו עבר פלילי מכביד בעבירות רכוש ואלימות. עוד נטען כי הוטל על הנאשם בת"פ 69952-03-17 מאסר על תנאי שחודש בת"פ 54659-11-21 שהוא חב הפעלה בתיק שבפניו וביקשה להפעילו במצטבר לעונש שייגזר בגין תיק זה. המאשימה ביקשה להטיל על הנאשם מאסר בפועל של 15 חודשים, להפעיל את המאסר על תנאי במצטבר, ולגזור בנוסף עונש של מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן.

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם הורשע בעבירת תקיפה לשם גניבה שבוצעה ברף אלימות מאוד נמוך, שהתמצתה בדחיפה ונטילת כסף מזומן, כאשר חלק משמעותי מהכסף הושב למתלונן. ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה (טע/3) וביקש לקבוע כי המתחם מתחיל ממאסר על תנאי ועד מספר חודשי מאסר בפועל. ב"כ הנאשם הוסיף וטען כי הנאשם לקח אחריות על מעשיו ואף התנצל בפני המתלונן. עוד נטען כי לנאשם נסיבות אישיות לא פשוטות, אשר מקשות על תפקודו וכי שהייתו במעצר הייתה לו קשה. ב"כ הנאשם ביקש שלא להפעיל את התנאי שניתן במקור בשנת 2017 וחודש בשנת 2024, אלא להאריך אותו. לחילופין ביקש ב"כ הנאשם להפעיל את התנאי בחופף לעונש שייגזר בגין תיק זה. לאור האמור, ב"כ הנאשם ביקש להסתפק בתקופת המעצר שריצה הנאשם עד כה.

דברי הנאשם:
הנאשם הצטער על מעשיו.
דין והכרעה:

בית המשפט קובע את מתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון ההלימה, שביישומו על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (ע"פ 8641/12 מוחמד סעד נ' מ"י (5.8.13)).

הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו ממעשי הנאשם הם זכותו של אדם לשמירה על שלמות גופו, רכושו, פרטיותו ובטחונו, שעה שהוא נמצא במרחב הציבורי.

באשר לנסיבות ביצוע העבירות:

מעובדות כתב האישום עולה כי לא קדם תכנון מדוקדק לביצוע העבירות וכי מדובר בניצול הזדמנות מצדו של הנאשם. הנאשם בחר טרף קל, אדם מבוגר, שהחנה את רכבו, דחף אותו חזרה לתוך הרכב, חיטט בכיסיו והוציא כסף מזומן, על אף ניסיון הקורבן להתגונן בפני מעשי הנאשם. הנאשם הוא המבצע הבלעדי של העבירות והוא ביצע אותן כלפי קורבן מזדמן.

הנזק שנגרם מביצוע העבירות: כתוצאה מביצוע העבירות לא נגרם נזק לגוף אך רק ניתן לשער את הפחד שאחז במתלונן, אדם מבוגר, כאשר הנאשם הפעיל כלפיו אלימות ונטל מנו את כספו.

בנוסף הגם שמרבית הכסף הוחזר, לא כל הרכוש הושב.

מידת הפגיעה בערכים המוגנים: בשים לב לנסיבות ביצוע העבירות, רף האלימות שהופעל והנזק שנגרם, אני קובעת כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא ממשית.

מדיניות הענישה הנהוגה:

- בע"פ (מרכז) 38524-11-17 מולגטה נ' מדינת ישראל (20.3.18) המערער הורשע על סמך הודאתו בעבירה של תקיפה כדי לגנוב. המערער בהיותו שיכור הבחין במתלוננת ברחוב, תפס בצווארה ומשך אותה במעלה הרחוב. שני עוברי אורח ביקשו מהמערער לשחרר את המתלוננת, ובתגובה נטל המערער את התיק של המתלוננת, נמלט מהמקום, הוציא ממנו כסף מזומן בסך ₪ 150 וזרק אותו בסמטה סמוכה. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 9 ל- 24 חודשי מאסר בפועל והשית על המערער 9 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. ערעור שהגיש המערער על חומרת העונש לבית המשפט המחוזי נדחה.
- בעפ"ג 27596-06-15 שלמיאב נ' מדינת ישראל (24.9.15) הורשע המערער בעבירות של היזק לרכוש במזיד בצוואת, תקיפה כדי לגנוב בצוואת, גניבה ועבירות נוספות. המתלוננת הותקפה על ידי מי מהנאשמים בעודה יושבת על ספסל בשוק כאשר אחד מהם משך בחוזקה בתיקה של המתלוננת עד שהתיק נקרע כך שידיות התיק נותרו בידיה, ולאחר מכן שני הנאשמים גנבו בצוואת חדא את התיק רכובים על אופנוע. בית משפט שלום קבע בעניינו של המערער כי מתחם העונש ההולם נע בין 8 ובין 15 חודשי מאסר בפועל והשית עליו 9 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. ערעור שהוגש על חומרת העונש לבית המשפט המחוזי נדחה.
- בעפ"ג 20738-08-14 (חיפה) מדינת ישראל נ' אבו חאטום (27.8.14), אליו הפנתה המאשימה, המשיב הורשע בשתי עבירות של התפרצות לרכב בכוונה לגנוב וגניבה מרכב. בית משפט השלום גזר על הנאשם עונש של 3 חודשי מאסר בפועל בגין האירוע הראשון ועונש של 4 חודשי מאסר בפועל בגין האירוע השני והורה כי עונשי המאסר ירוצו במצטבר זה לזה. בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור וקבע כי מתחם העונש ההולם במקרה זה נע בין 6 ל-12 חודשי מאסר בפועל בגין כל אירוע, ובסופו של דבר גזר עונש של 12 חודשי מאסר בפועל בגין שני האירועים (בגין האירוע הראשון נגזר עונש של 7 חודשי מאסר בפועל, ובגין האירוע השני 5 חודשי מאסר בפועל).
- בעפ"ג 51662-12-14 מדינת ישראל נ' ג'אבר (20.4.2015), אליו הפנתה המאשימה, אימץ בית המשפט המחוזי בתל אביב את מתחם הענישה אשר נקבע בבית משפט השלום, הנע בין מאסר מותנה לבין 12 חודשי מאסר בפועל בגין כל עבירת גניבה. באותו מקרה הנאשם הורשע ב- 14 עבירות גניבה ועבירות נוספות.

- בת"פ 27312-05-24 מדינת ישראל נ' בדוי (29.10.24), אליו הפנה ב"כ הנאשם, הנאשם הורשע בעבירת תקיפה כדי לגנובובעבירת ניסיון גניבה. הנאשם עצר את הרכב בו נהג בסמוך לאישה שהלכה ברחוב, יצא ממנו ותפס את תיקה (שהכיל תעודות אישיות, בקבוק מים ומטען) וזאת במטרה לגנוב אותו. הנאשם משך את התיק מידי המתלוננת אשר התנגדה ומשכה את התיק בחזרה. או אז דחף אותה הנאשם בכתפה וניסה שוב ליטול את התיק מידה אך ללא הצלחה. לאחר כל זאת נכנס הנאשם לרכב ונמלט מהמקום. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 ל-18 חודשי מאסר. על הנאשם, ללא עבר פלילי, הוטלו 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות וענישה נלווית.
- בת"פ 43238-06-24 מדינת ישראל נ' פוסטניקוב (29.10.24), אליו הפנה ב"כ הנאשם, הנאשם הורשע בעבירות של תקיפה כדי לגנוב, איומים, ופריצה לרכב בכוונה לגנוב. המתלוננת חנתה את רכבה סמוך לביתה, ויצאה ממנו. הנאשם, שעבר במקום, התקרב לכיוון המתלוננת תוך שהוא צועק ומאיים עליה כי ייקח לה את הרכב וייסע מהמקום, ושאל היכן המפתחות של הרכב. המתלוננת השיבה כי המפתחות בתוך הרכב, והנאשם התפרץ לתוך הרכב, שהיה סגור אך לא נעול, וחיפש את המפתחות. לאחר שלא מצא הנאשם את המפתחות, יצא מהרכב, התקרב בשנית אל המתלוננת ותקף אותה באופן שתפס את ידה הימנית. בהמשך, שבה המתלוננת ואמרה לנאשם כי המפתחות בתוך הרכב, והוא נכנס שוב לתוך הרכב והמשיך לחפש את המפתחות. המתלוננת התקשרה למשטרה ובתגובה לכך יצא הנאשם מהרכב ואחז במכשיר הטלפון הנייד שלה. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות ל-14 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם הוטלו 8 חודשי מאסר, הופעל מאסר על תנאי בן 3 חודשים במצטבר כך שסה"כ הוטל על הנאשם לרצות 11 חודשי מאסר בצירוף ענישה נלווית.
- בת"פ 1060-03-24 מדינת ישראל נ' אולג מילמן (13.5.24) (ניתן על ידי), אליו הפנה ב"כ הנאשם, הנאשם הורשע בעבירה של תקיפה סתם, תקיפת שוטר, תקיפה לשם גניבה, איומים וניסיון גניבה. המתלונן ישב על ספסל בעודו מחזיק בידו השמאלית טלפון נייד. הנאשם ניגש אליו ובאמצעות ידו הימנית ניסה לגנוב לו את הטלפון. משקם המתלונן מהספסל, תקף הנאשם את המתלונן באופן שהכה באמצעות ידו הימנית באחוריו של המתלונן. המתלונן החל להתרחק מהמקום אך הנאשם ניגש לעבר המתלונן בשנית, תקף אותו באופן שהכה בו באמצעות ידו הימנית בכתף שמאל בעודו מנסה למשוך את תיקו. בהמשך הנאשם ביצע עבירות כלפי שוטרים. באותו מקרה קבעתי כי מתחם העונש ההולם נע בין 7 ובין 18 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. על הנאשם נגזרו 8 חודשי מאסר וענישה נלווית.
- בת"פ 47332-04-21 פאדי חרב נ' מדינת ישראל (15.7.21), הנאשם הורשע בעבירות של תקיפה כדי לגנוב. בזמן שהמתלוננת בת ה-85 עלתה לאוטובוס ועמדה מול הנהג על מנת להעביר את כרטיס הנסיעה שלה, עלה הנאשם לאוטובוס, אחז בשתי שרשראות זהב שהיו על צווארה, משך אותן, דחף את המתלוננת אל עבר הזכוכית של תא הנהג ונמלט בריצה כשהשרשראות בידיו. בלש שהבחין בנאשם הנמלט מהאוטובוס כשהוא אוחז בידו בשרשרת זהב, דלק אחר הנאשם עד מעצרו כשהשרשראות בידו. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 9 לבין 18 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם הוטלו 14 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.

- בת"פ 45578-02-19 מדינת ישראל נ' נמארנה (12.3.19), הנאשם הורשע בעבירות של תקיפה כדי לגנוב וגניבה. הנאשם ביקש מן המתלוננת ברחוב שתיתן לו כסף, והמתלוננת הציעה לו 5 שקלים שלא הספיקו לו או אז הנאשם לקח מידיה של המתלוננת את ארנקה בכוח ונמלט מהמקום עם ארנק המכיל סך של 2,000 ₪. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר לתקופה קצרה שניתן לרצות בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם נגזרו 4 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.
- בת"פ 46488-12-18 מדינת ישראל נ' אבו עיידה ואח' (6.3.23) אליו הפנתה המאשימה, הנאשמים הורשעו בעבירה של תקיפה בצוותא כדי לגנוב וגניבה. הנאשמים נסעו ברכב כאשר אזל להם הדלק. השניים הבחינו במתלונן הולך ברחוב. במועד זה, עצרו את הרכב ליד המתלונן, ובמעמד זה, ירדו הנאשמים מהרכב כשהם חובשים כובע על פניהם, ניגשו אל המתלונן ותקפו אותו בצוותא חדא, בכדי לגנוב ממנו דבר, בכך שאחזו במתלונן, שאלו אותו מה יש לו בכיסים וכאשר המתלונן השיב שיש לו אדול, נטלו מתוך כיסו שני בקבוקים שהכילו תחליף סם מסוג אדול, כרטיסים שהיו בארנקו וברחו מהמקום. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל. על נאשם 1 הוטלו 12 חודשי מאסר בפועל והופעל מאסרים מותנים כך שעל הנאשם הוטל לרצות 22 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית, על נאשם 2 הוטלו 18 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית, ועל נאשם 4 הוטלו 12 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. (יודגש כי על גזר הדין הוגש ערעור ובקשת רשות ערעור, אך לא ניתן לאתר תוצאותיהם במאגרי המידע).
- בת"פ 32119-05-15 משטרת ישראל תביעות נ' בוי (30.10.16), הנאשם הורשע בעבירות של תקיפה בצוותא כדי לבצע גניבה וגניבה בצוותא. הנאשם וקטין תקפו את המתלונן שהיה קטין, בכוונה לבצע גניבה. הנאשם והקטין היכו את המתלונן בראשו וגופו וגנבו את מכשיר הטלפון הנייד ושטר של 50 ₪. האירוע התרחש על רקע חוב של 300 ₪ שהמתלונן היה חייב לנאשם וסירב להחזירו בעקבותיו ביום האירוע המתלונן אף איים על הנאשם כי יכה אותו. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע מצו של"צ ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם הוטלו 3 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות וענישה נלווית.
- לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים המעוגנים בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין כפי שפירטתי אותם לעיל, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם בנסיבות תיק זה נע בין 7 ובין 18 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. חריגה ממתחם העונש ההולם:
- לא מצאתי לחרוג מהמתחם שקבעתי לקולא או לחומרא ואקבע את עונשו של הנאשם בתוך המתחם. עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם:
- לקולא שקלתי את הודאתו המיידית של הנאשם בעובדות כתב האישום, במסגרת הליך מוקד, נטילת האחריות על מעשיו והבעת החרטה.
- עוד נתתי את דעתי לנסיבותיו האישיות הקשות של הנאשם, כפי שפירט ב"כ הנאשם בטיעונו.
- לחומרא שלקתי את עברו הפלילי המכביד של הנאשם, אשר לחובתו הרשעות קודמות בעבירות אלימות ורכוש והוא ריצה בעברו מאסרים ממושכים בפועל. זאת ועוד, הנאשם ביצע את העבירות כאשר מאסר על תנאי בן 5 חודשים מרחף מעל ראשו, דבר שלא הרתיע אותו מלשוב ולבצע עבירות.
- לא מצאתי ממש בטענת ב"כ הנאשם כי אין זה צודק להפעיל את התנאי התלוי ועומד כנגד הנאשם. התנאי חודש רק לאחרונה במעמד הנאשם והעובדה כי לא הופעל בתיקים קודמים (התיקים שקדמו לתיק בו חודש) כבר נלקח בחשבון בעת שבית המשפט החליט על חידוש התנאי.
- לאחר ששקלתי את השיקולים המפורטים לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:
1. 9 חודשי מאסר בפועל מיום מעצרו בתאריך 13.6.25.
 2. אני מורה על הפעלת מאסר על תנאי בן 5 חודשים שהוטל על הנאשם בת"פ 69952-03-17 וחודש במסגרת ת"פ 54659-11-21, באופן ששלושה חודשים ירצו במצטבר וחודשיים בחופף. סה"כ על הנאשם לרצות 12 חודשי מאסר בפועל מיום מעצרו בתאריך 13.6.25. מצאתי לחפוף חלק מהתנאי בשים לב כי במקור התנאי הוטל בשנת 2017.
 3. 5 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופת התנאי עבירת רכוש או עבירת אלימות מסוג פשע, וירשע בגינה.
- בשים לב לתקופת מאסר בפועל שהוטלה על הנאשם והעובדה כי מרבית הכסף הוחזר למתלונן, לא מצאתי מקום להטיל עונש כלכלי.
- זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי בחיפה.
- ניתן היום, י"א תמוז תשפ"ה, 07 יולי 2025, במעמד הצדדים.